

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ می ۲۰۱۹

حمله طالب بر یکی از مراکز انجوائیزم!

چهارشنبه- ۱۸ ثور ۱۳۹۸ - کابل: وقتی چند روز قبل به ارتباط تکتیک مشابه طالب در تمام عملیاتها اندکی توضیح دادم، شنیدم که اینجا و آنجا این قلم را ملامت کرده اند که چرا "بیچاره دولت را با تمام جان کنی هایش اینهمه مزمت و شماتت می کنم" برای این طیف از خوانندگان باید بنگارم:

این درست است که من دشمن دولت هستم و علیه آن مبارزه می کنم، مگر این را هم باید بنویسم و منتقدان نیز باید بدانند که وقتی پای بررسی یک مسأله و قضاوت در موردش به میان آید، من نه دوست می شناسم و نه هم دشمن، مسائل را همان طوری که می بینم و واقعیت هر طوری که باشد تلاش می نمایم تا همان را انعکاس دهم. وقتی در چنین بررسی هائی دولت دست نشانده مورد حمله قرار می گیرد، بدان معنا نیست که چون دشمن دولت هستم، همه چیز را سیاه دیده می خواهم سیاه نمائی نمایم، بلکه با تمام قواء کوشش می نمایم تا نوشته هایم انعکاس واقعیت های جامعه در بند مان باشد. و اما به ارتباط یادداشت امروز:

۱- باز هم تکتیک، عین تکتیک گذشته های دور و نزدیک است، نخست یک موتر خود را به درب ورودی یک دفتر امریکائی ها آنهم در چهارراهی "حاجی یعقوب" یعنی قلب شهر نوکوبیده به دنباله، دو مهاجم دیگر داخل دفتر شده سلاخی می نمایند. این بار به جای آن که ضعف و بی مبالاتی های امنیتی را که مثنوی هفتاد من کاغذ را می رساند، به بحث بگیرم، بحث ما را به چرائی انتخاب دفتر 'کاونتر پارت' (counterpart) یکی از زیر مجموع های موسسه امریکائی و همکار آژانس توسعه بین المللی امریکا "USAID" اختصاص می دهم.

۲- این را همه می دانیم که امپریالیسم سالها قبل از اشغال رسمی و علنی افغانستان و جاری ساختن جویهای خون در این سرزمین، جهت ایجاد شاخک های استخباراتی اش تلاش نمود تا زیر نام مؤسسات غیر دولتی به خصوص از طریق "Led" و "USAID" هسته ها و دردوام آن شبکه های استخباراتی خویش را به وجود آورده زیر نام مؤسسات کمکی مستقل به صد ها و چه بسا هزاران هموطن گرسنه و رنجکشیده ما را در دام انداخته، از آن بین عناصر فاقد شرافت، وجدان و ناموس را در شبکه های استخباراتی خود تنظیم نمودند.

۳- بادر نظر داشت ماهیت "USAID" می توانیم بنویسیم که این بار اول است که نیروئی به نام طالب بر یکی از نهاد های استخباراتی پوششی حمله می نماید. حمله بر چنین مؤسساتی می تواند معانی متفاوت داشته، بازتاب دهنده خواسته های مشخصی نیز می باشد.

۴- هرگاه در عقب این حمله واقعاً طالب بوده باشد و دست "مهمانان جناب رئیس" در قضیه دخیل نباشد، طالب با حمله بر "USAID" مستقیماً به اشغالگران امریکائی می گوید که مسأله خروج اشغالگران امریکائی و شرکاء به خروج چند سرباز خلاصه نمی گردد، بلکه تمام جنایتکاران خارجی در هر لباسی که باشند، همه را شامل می گردد. این عملیات اگر به وسیله طالب صورت گرفته باشد، نشاندهنده آن است که آنها از امریکا می خواهند که در سایر مؤسسات خویش را نیز ببندند و رنه همه اهداف حمله به شمار می روند.

۵- و اما این که "تذکر اگر طالب" و در مورد طالب شک نمودن گذشته از بعضی تفاوت ها در تنظیم عملیات مانند موثر پر از مواد منفجره را به جای منفجر ساختن در جایی که می خواهند در اختیار دولت قرار دادن، تعداد تلفات به خصوص عمدتاً زخمی ساختن افراد، شکی را در ذهن انسان به وجود می آورد که نکند بازهم دست "مهمانان جناب رئیس" در قضیه دخیل باشد. آنهم بدین منظور تا به امریکائی ها از جانب خود پیام داده باشند که هرگاه موجودیت دولت دست نشانده نباشد، طالب، حتا مرغ و مگس امریکائی را نیز اجازه فعالیت نخواهد داد تا چه رسد به مراکز تربیت انجونیوم.

هموطنان گرامی!

شما همه به یاد دارید که در جریان سگ جنگی های احزاب اسلامی در کابل و ویرانی قسمت هائی از شهر کابل، یکی از قسمت هائی که مستقیماً آماج حملات قرار نگرفت، نه دست به دست شد و نه هم راکتی به آن اصابت کرد، همین شهر نو بود. هر چند در زمان طالب مالکان اصلی آن منطقه نیز آواره پاکستان، ایران و اروپا و امریکا شدند، مگر خانه های شان خراب نشده بود، از حملات امروز چنین استنباط می گردد، که دشمنان افغانستان اعم از "باندازگ" و رقبای شان در خارج از حاکمیت تصمیم گرفته اند که این قسمت شهر را نیز به ویرانه مبدل سازند.

هموطنان گرامی!

اگر نمی خواهید مصایب دوره سگ جنگی باز هم تکرار گردد، بیائید متحدانه در جهت سرنگونی حاکمیت پوشالی و دست نشانده عمل نمائیم:

سرکها ما را می طلبند!!